

met het copiëren van dit journaal, hetwelk ook dáárom voor hem nuttig worden kan.

Heden middag met den vloed arriveerde de stoomboot *Cerberus* van Hellevoet, van zoo paardenkracht om de *Sara Lydia* over het Pampus te slepen. Dit is eene smalle zandplaat, die nagenoeg de breedte van het *Haringvliet* beslaat, en waarop men zeer bevreesd is te stoten, niet zoo zeer wegens de averij, als wel wegens de noodzakelijkheid, aan welke men, op Java komende, onderworpen is, om in zoodanig geval de kiel te doen vernieuwen, zonder welken maatregel, de schepen door de Handelmaatschappij aldaar niet kunnen bevragt worden; een maatregel, die daar zeer kostbaar en van langen duur is. Een schokker, of loodschuit is ons vooruit om op het Pampus te ankeren, te peilen, en het bepaalde sein te geven. Het bleek nu, dat de vloed niet hoog genoeg was en dat men slechts 16 voet peilde. Wij moesten dus besluiten terug te keeren, en onze vorige ankerplaats weder in te nemen.

12 Maart.

Heden herhalen wij de proef van gister, maar met gelijken uitslag, daar het sein nu slechts 15 voet aangaf. Tot ons leedwezen komen wij alweder terug op onze ankerplaats. De teleurstelling is des te grooter, daar elke proef den kapitein op f 150.— te staan komt, en wij gedurig op onze ligplaats moeten terugkeeren, willen wij eene veilige ankerplaats behouden. Wij moeten nu wachten tot aan de eerste maansverandering, en – geduld oefenen. Dat is een recept, dat wij trouwens dikwijls op reis noodig hebben.

13 Maart.

De deining is thans groot, en ons schip beweegt zich in al zijn deelen, nu eens op zijde, dan van voren naar achteren. De tafels worden gesjort en onze kisten en koffers in de hutten vast geklampt. Men kan zich moeilijk op het dek staande houden. De beginselen der zee-ziekte beginnen zich te openbaren. Mijne vrouw en Rudolf hebben daarvan ligte aanvallen; eene wandeling op het dek herstelt hen spoedig. De pleisters, die men te Leiden ons had aanbevolen, tegen